

תת"ע 442/09/19 - מדינת ישראל נגד אוסמה אלהואשלה

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 442-09-19 מדינת ישראל נ' אוסמה אלהואשלה
תיק חיצוני: 95500453410

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אוסמה אלהואשלה

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם ביום 9.12.19 וזאת בהתאם לסמכותי מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של עקיפה בדרך לא פנויה, עבירה בניגוד לסעיף 47(ד) לתקנות התעבורה. עבירה מיום 26.2.19 אשר מבוססת על צילום הרכב ואשר יוחסה למבקש מכח בעלותו ברכב שצולם.
3. המבקש הוזמן לדיון שהתקיים ביום 9.12.19. ההזמנה נשלחה למבקש בדואר רשום לכתובתו וחזרה בציון "לא נדרש". המשיבה צירפה לתגובתה את אישור המסירה הרלוונטי, כמו גם פלט מסוף משטרת ישראל אשר גם ממנו ניתן ללמוד מתי נשלח הדואר ומתי חזר למשטרת ישראל.
4. לטענת המבקש לא התייצב לדיון שכן לא קיבל הדוח. בבקשה משלימה הוסיף וציין כי אדם אחר נהג ברכבו בעת ביצוע העבירה, ואף צירף תצהיר של אותו אחר, אשר לוקח אחריות על ביצוע העבירה.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את התייצבותו לדיון ואין בבקשתו כדי להצביע על עיוות דין שנגרם לו אשר מצדיק להיעתר למבוקש.

דין

6. בדיון בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהלן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדין במועד.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא חריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש:

10. בנוגע לטענה כי המבקש לא קיבל את דבר הדואר הרשום, אין לי אלא להפנות לרע"פ 8427/17 **רע"פ סאלם**:

"כאשר דוח העבירה, ההזמנה לדין או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד

הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. "

11. המבקש טען כי לא קיבל את הדואר, אך טענתו זו נטענה בעלמא ללא כל תמיכה ראייתית.

12. גם אם המבקש היה עומד בנטל לסתור את חזקת המסירה, עדיין, טענתו של המבקש כי נודע לו לראשונה על גזר הדין ביום 7.2.21 אינה מדויקת, וזאת בלשון המעטה.

עיון בתיק בית המשפט מלמד כי ביום 18.2.20 יפה המבקש כוחו של עו"ד חוסני עגמי לייצג אותו בבית משפט לתעבורה בתיק 442-09-19. ביום 23.2.20 הוגש יפוי הכח לתיק תיק המשפט וביום זה אף צפה עו"ד חוסני עגמי בגזר הדין אשר ניתן בתיק זה.

מהאמור עולה כי למבקש נודע, לכל המאוחר, על קיומו של גזר הדין ביום 23.2.20 (ועל פניו נודע לו עוד קודם לכן שכן מספר ימים לפני כן כבר פנה לעורך דין והיה מודע לקיומו של התיק).

13. על אף האמור, בקשתו לביטול פסק הדין הוגשה לתיק בית המשפט רק ביום 21.2.21, כשנה לערך לאחר שהוגש יפוי כח מטעמו לתיק.

14. המבקש התבקש להסביר כיצד מתיישבת טענתו כי לא ידע על גזר הדין, בהינתן יפוי הכח האמור. המבקש לא סיפק הסבר. ההסבר היחיד שניתן הוא על ידי עו"ד חוסני עגמי אשר הבהיר כי המבקש פנה אליו וניתק עימו קשר בטרם בא כוחו עדכן אותו במצב התיק.

אין בהסבר זה כדי לבסס את טענת המבקש כי לא ידע אודות גזר הדין. המבקש ידע גם ידע על קיומו של התיק, שכן מספר התיק הופיע על יפוי הכח והעובדה שניתק קשר עם עורך דינו ולא פעל בהתאם להוראת גזר הדין ולא טרח להפקיד רישונו, אינה יכולה להיזקק לזכותו.

15. המבקש כאמור לא עמד בנטל להפריך את חזקת המסירה, ואף לא סיפק כל הסבר שיש בו כדי להצדיק את השיהוי בהגשת הבקשה מיום שהוגש לראשונה יפוי הכח של עורך דינו לתיק בית המשפט ובמשך שנה עד הגשת הבקשה.

16. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ב**רע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. "

17. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

18. בנוגע לתצהיר של הואשלה עאטף: התצהיר מתייחס לעבירה מיום 23.2.19 בעוד העבירה בתיק היא מיום 26.2.19. בתצהיר מציין עאטף כי הוא עובד בחברה מזה כשנתיים בעוד העבירה בוצעה לפני למעלה משנתיים מיום החתימה על התצהיר. לתצהיר לא צורף כל מסמך המאמת את הטענה כי עאטף עובד בחברה מזה כשנתיים ונהג ברכב הנ"ל בעת העבירה. לא צורף חוזה העסקה, לא תלוש משכורת מהמועד הנ"ל, לא סידור עבודה ממנו ניתן ללמוד כי הרכב היה צמוד אליו במועד הרלוונטי.

19. צירוף "תצהיר סתמי" של אחר בטענה שהאחר נהג ברכב, מבלי שעולה מהתצהיר באילו נסיבות בוצעה העבירה, וכיצד האחר זוכר את האירוע שהתרחש זמן רב לפני הגשת התצהיר, אף הוא אין בו כדי לבסס טענת עיוות דין המצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מדינת ישראל** (10.2.15)).

20. זאת ועוד, בתצהיר מציין עאטף כי רק בימים האחרונים פנה המבקש לברר מי נהג ברכב. המבקש עצמו לא מספק כל הסבר מדוע פנה בשיהוי כה רב לברר את זהות הנהג.

21. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

22. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש לדיון, משלא ניתן הסבר מניח את הדעת לשיהוי הממושך בהגשת הבקשה מרגע שנודע למבקש על גזר הדין ובמשך כשנה, ומשלא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

23. הבקשה נדחת.

24. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשפ"א, 26 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.